

B
E

Bi Sparlings is hüt Kindelbir.

Uns' Jochen steit in vullen Stat,

In brunen Snipel glatt un schir
Vör sine Husdör all parat.

Hei swenzelirt dor up un dal

Un släut' sif wat un sieht denn mal

Nah Lotting in dat Finster rin,

Ob s noch nich ball füll farig sin:

„Na, Lotting, spaud Di doch ok ball,

Du fallst mal seihu, sei kamen all.“ —

„Wat heft Du hüt denn för en Drinwel?“ —

Johct Lotting up: „Stür'r Dinen Giwwel!

Ik möt mi ißt dat Hor doch maken,

Un nahsten fall 'k noch Roffe kaken.“ —

Spatz seggt hüt nicks un swenzelt wedder los,

Doch woht nich lang', Dunn sieht hei wedder rin:

„Na, Lotting, ik bün niglich blos,

Ob hei woll füllwsten hir ward sin?“ —

„Wer?“ fröggt sin Fru. — „Nu, hei,” seggt Spatz.